

nr.55 / 27 iulie – 09 august 2014 - apariție bilunară

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta

www.sfantuldumitruropa.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CVANTUL SĂPTĂMĂNII

Pantoleoni și Pantelimoni

pr. paroh Mihai Gojgar

Anul acesta, Sfântul Pantelimon, unul din ocrotitorii Bisericii Sf. Dumitru, coincide cu Duminica a VII-a după Rusalii. Și, într-un mod binecuvântat, în miezul Sfintei Liturghii se citește un fragment din Evanghelia după Matei (cap. IX, versetele 27-35) unde se relatează vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum. Nimic mai potrivit pentru praznicul unuia din cei mai venerați și iubiți Doctori-fără-de-arginți.

Cunoscut și recunoscut ca Om ales, Iisus este abordat de doi orbi care „se țineau după El strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David” (v. 27). Pare o scenă decupată din realitatea contemporană, cu diferența că acum nu se mai caută ajutorul în același mod. Într-un singur verset vedem (Ce paradox! Vedem cu ajutorul orbilor!) trei caracteristici, trei note esențiale ale rugăciunii de cerere. Indiferent de cerere: sănătate, spor, liniște etc. Cei doi orbi se țineau după Mântuitorul. Bâjbâiau și se chinuiau, luau urma Omului lui Dumnezeu, căutau disperăți, insistent pe Cel Căruia îi dăruiseră toate nădejile lor. Era un efort, considerabil, iar pentru asta nu e nevoie decât să ne punem mâna la ochi și să parcurgem o distanță scurtă, fie ea și bine-cunoscută nouă.

Apoi, cei doi nefericiți *strigă* și *zic*. Noi ce facem când ne agățăm de o posibilă salvare? Același lucru, punem în glasul nostru, tărie, dorință, chemare sinceră. Și, o știm, e *cea mai sinceră* chemare a lui Dumnezeu, așa cum explică Părintele Dumitru Stăniloae, cunoașterea lui Dumnezeu în împrejurările concrete ale vieții.

Cea de-a treia calitate pe care ne-o dorim impropriată este corectitudinea solicitării lor. Ei cer milă, fără să precizeze în ce ar consta această milă. Nu zic „vrem să vedem, ba chiar să nu avem niciodată probleme de vedere și, în general de sănătate”. Așa cum azi, foarte mulți cerem lucruri incredibil de precise: vreau să dau terenul acela de 4590 de metri pătrați, să-mi iau o casă în comuna x, să mă însor cu y etc. Cui cer orbii milă? Fiului lui David. Ce înseamnă asta? Că ei recunoșteau în El pe Mesia, pe Acela care avea să izbăvească pe

Israel și întreaga lume din robia păcatului. Din păcate, astăzi, multe din pomelnice și acatiste conțin grafii eronate ale numelui lui Dumnezeu, Iisus ori se fac confuzii grave legate de Sfânta Treime, Maica Domnului și sfinți. Ca să nu mai spun că Dumnezeu și casnicii Săi celești sunt priviți ca funcționari care sunt obligați să răspundă la solicitările petenților pământești. Trei lucruri importante într-un singur verset.

Câte altele, oare, nu sunt în paginile Sfintei Scripturi, chestiuni care privesc comportamentul, modul nostru de a relaționa cu Dumnezeu și cu semenii? Descoperirea acestor taine este un demers firesc, necesar. Trebuie să-i cerem lui Dumnezeu și acest lucru. Însă e obligatoriu să punem în slujba acestui deziderat toate atributele enunțate mai devreme: efort, insistență și autenticitate. Întâmpinăm ziua hramului nostru de vară cu aceste gânduri. Tot ceea ce îi cerem Părintelui Ceresc trebuie să fie dublat de munca noastră, de o contribuție personală. Dorim restaurarea bisericii și încercăm găsirea de soluții financiare pentru această misiune – efort. Știm că a reface un monument istoric e o treabă grea, e nevoie de constanță în muncă și rugăciune – insistență (așa se explică și rugăciunea de la sfârșitul fiecărei sfinte Liturghii, când cerem Domnului ajutor în refacerea sfântului locaș). Cunoaștem și că planurile lui Dumnezeu au un rol pedagogic, ne încredințăm că, indiferent de ce îi cerem noi, el ne dă ce știe El că e mai bine – autenticitate.

Citind acatistele lăsate la biserică, am găsit disperare, deznădejde, tristețe. M-aș bucura să devenim toți Pantoleoni, numele primit la naștere de sfântul nostru ocrotitor. Se traduce prin *cel în toate ca un leu, curajos*. Este una din pildele vieții sale: s-a botezat, a lepădat credințele păgâne, și-a asumat misiunea tămăduirii fără-de-arginți, a pătimit mucenicește în chinuri groaznice. Cealaltă e legată de sufletul său blând, de aceea i se spune și Pantelimon (*cel în toate milostiv*): nu a căutat plată de la nimeni, iertător, înțelegător, cuprinzând în inima sa neputințele celui alt. Îmbinând exemplul evanghelic de azi, care cere efort, insistență și autenticitate, putem ajunge la mărturisirea reală a Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon, prin încredere în puterea lui Dumnezeu și milă arătată față de semenii.

SFÂNTUL PANTELIMON – TĂMĂDUITORUL

diac. Bogdan Bădiță

"Taumaturgul", "Doctorul fără de arginți", sau "Tămăduitorul" sunt atribute prin care numim un sfânt care ne vindecă de diferite boli. Unul dintre ei este Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon. De la copilul mort mușcat de o năpârcă și vindecat de tânărul Pantelimon și până la vindecările ce se petrec astăzi zilnic cu cei care cer și îi primesc ajutorul, Sfântul este grabnic-ajutător tuturor celor ce aleargă cu credință și îi cer mijlocirea. Unul dintre lăcașurile care îl are ca ocrotitor pe Sfântul Pantelimon și în care se află o raclă cu moaștele Sfântului este biserica noastră. Zilnic, în Biserica Sfântul Dumitru intră zeci de persoane ce vin și se închină la moaștele Sfântului. Fie că participăm la Taina Sfântului Maslu, fie că ne rugăm împreună la Sfânta Liturghie să fim sănătoși și să scăpăm de boli și neputințe, trebuie să înțelegem scopul bolii și să acceptăm foloasele suferinței. Părintele Arsenie Papacioc, trăind mult timp în suferințe și prigoniri, spunea: "Nimic nu mi-a folosit mai mult, decât atunci când am suferit cu drag". Pentru logica acestei lumi, a găsi bucurie în suferință este o nebunie. De ce să te bucuri când suferi cumplit? Însă în planul divin pentru ajutor în urcușul nostru duhovnicesc, a

suferi cu drag, adică a găsi sensul duhovnicesc al bolii pe care trebuie să o duci o perioadă sau toată viața, este ceva firesc. De multe ori când suntem sănătoși uităm să mulțumim și cum toate sunt dăruite, pierdem acest dar, căci lăfăindu-ne în patimi, ne îndepărtăm de harul divin. Pentru că Dumnezeu ne iubește mai mult decât ne putem imagina, ne trimite uneori o suferință, pentru a ne trezi din mreața uneltită de diavol și pentru a ne îndrepta pe drumul harului. Iată logica divină multmilostivă și atotprotectoare. Dar dacă nu suntem prezenți pe drumul către mântuire, nici nu vom putea să înțelegem logica divină. Iar dacă nu avem scopuri duhovnicești în viață, riscăm să avem o seamă de scopuri materiale, ce ne împing către iad.

Avem nevoie de mijlocirea sfinților, în cazul nostru a Sfântului Pantelimon. De aceea vă îndemn să credeți în ajutorul lui Dumnezeu și în mijlocirea sfinților, mai ales a sfinților ocrotitori, căci și datorită lor viața noastră duhovnicească se poate corecta și îmbunătăți. Doar sfinții pot face ca noi să trăim cât mai des și intens prezența lui Dumnezeu. Și această prezență trebuie să fie permanentă. Dacă am ajuns aici, deja posibilitatea noastră de a greși este din ce în ce mai mică.

AJUTORUL SFINȚILOR ÎN LUCRAREA MEDICALĂ

Andreea-Iuliana Olaru

Pacienții mei sunt copii. De cele mai multe ori, bolile lor nu se vindecă. Unii dintre ei pleacă la Tatăl Ceresc la nici un an după ce este pus diagnosticul. O întrebare pe care o aud frecvent și pe care mi-am pus-o și eu este: "De ce dă Dumnezeu așa ceva, ce vină are acel copil?". Chiar dacă am înțeles că Dumnezeu îngăduie suferința, cum răspunzi unei mame îndurate, cu ochii în lacrimi? Ea se agată de orice speranță și se roagă să facă Dumnezeu o minune. Acum. Dar copiilor, nu întotdeauna le dispare tumora de pe creier, nu se ridică din pat să meargă, nu le este redată vederea, nu încep să vorbească. Sfântul Grigorie Teologul spune: "Dumnezeu ne trimite darurile Sale cu o bucurie mai mare decât cea cu care le primim noi". Sfântul Apostol Pavel a fost bolnav și a înțeles de ce i s-a dat acest „ghimpe în trup, un inger al satanei”: ca să nu se trufească. Iar Dumnezeu spune simplu, frumos, dar greu de acceptat: „puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune”. Pare absurd să te uiți la un astfel de copil, cu atât de multe neputințe și să gândești că el este o lucrare desăvârșită a lui Dumnezeu, că este unul din acele multe lucruri *bune foarte* pe care Le-a facut. Mamele care înțeleg mesajul camuflat în spatele unui diagnostic formulat de un medic detașat și obișnuit să dea vești rele, sunt diferite de mamele copiilor "perfecti". Bucuriile lor par extrem de mărunte, dar ele sunt foarte atente la orice gest sau geamăt prin care copilul le comunică ceva. Minunile pe care le așteaptă sunt zâmbetele lor, de multe ori singura interacțiune cu ei și modul de a le comunica non-verbal că sunt bine. Ce diferit este binele lor față de binele nostru! Fiecare dintre noi ne-am rugat pentru un om bolnav, lui Dumnezeu sau sfinților, care prin viața lor curată s-au învrednicit să fie de-a dreapta Tatălui și să rostească rugăciuni mijlocitoare.

Se cuvine să amintesc de Sfântul Pantelimon, a cărui pomenire se săvârșește astăzi și cu ale cărui Sfinte Moaște a fost împodobită și Biserica Sfântul Dumitru. Dar pentru ce ne rugăm? Vindecarea bolilor? Nu întotdeauna! Hristos este doctorul trupurilor, dar și al sufletelor noastre. Copilul este un dar al Lui Dumnezeu trimis în sânul unei familii. Suferința copilului bolnav este trăită de întreaga familie. Să accepți darul pe care l-ai primit, să îl iubești și să îl îngrijești cu gingășia de mamă sau tăria de tată, să mai poți zâmbi și da Slavă Lui Dumnezeu când darul ți se ia, aceasta este minunea pe care am văzut-o eu! *Bucură-te, cel ce cu răbdare chinurile ai suferit, Mare Mucenice și Tămăduitorule Pantelimoane!*

Alina Mocanu

Viața Sfântului Mucenic Pantelimon ni se înfățișează ca un șir neîntrerupt de minuni. Prima minune săvârșită de Sfânt este de altfel cea care îl va aduce la credința creștină. Într-o zi, întorcându-se de la bătrânul preot creștin Ermolae, care a avut un rol fundamental în convertirea lui, Sfântul Pantelimon (pe atunci Pantoleon) a găsit în cale un copil mort mușcat de o năpârcă. Vrând să probeze spusele bătrânului, el a chemat în ajutor numele lui Hristos. Copilul a înviat, iar năpârca a murit. După această întâmplare, tânărul doctor Pantoleon ("cel puternic în toate ca un leu") s-a botezat creștinește, numele lui devenind Pantelimon ("cel cu totul milostiv"). Nu după mult timp, a venit la el un orb care l-a rugat să îl vindece. Tânărul a făcut semnul Crucii pe ochii lui, rugându-se lui Hristos, iar bărbatul și-a recăpătat pe loc vederea. De asemenea, un paralytic asupra căruia preoții păgâni spuseră fără succes incantații în încercarea de a-l vindeca, s-a ridicat pe loc și a început să meargă după ce Sfântul a spus rugăciuni pentru el. Ca urmare a poruncii împăratului ca Sfântul să fie supus la chinuri cumplite până se va lepăda de credință, acesta a fost legat de un stâlp și trupul i-a fost sfâșiat cu gheare de fier, iar rănilor arse cu făclii aprinse. Dar Hristos, apărându-i sub chipul părintelui său spiritual, bătrânul Ermolae, i-a spus: "Nu te teme, copilul meu, căci sunt cu tine și îți voi fi de ajutor în tot ceea ce vei suferi pentru mine". Torțele s-au stins pe loc, iar rănilor Sfântului s-au vindecat. A fost apoi scufundat în plumb topit, dar Hristos însuși și-a făcut apariția în cazan, moment în care focul s-a stins și plumbul a devenit rece ca gheața. Când a fost aruncat în mare legat de un pietroi, acesta a plutit la suprafață și nu s-a scufundat. A fost aruncat și fiarelor sălbatice, care au venit însă gudurându-se la picioarele lui asemeni unor animale domestice. Furios, împăratul a poruncit ca Sfântul să fie legat de o roată cu lame ascuțite ce urma să fie lăsată să se rostogolească de la înălțime în fața întregului oraș. Din nou Domnul a intervenit în chip minunat, rupând legăturile, iar roata a strivit în rostogolirea ei un mare număr de necredincioși. Împăratul a dat atunci ordin ca Pantelimon să fie decapitat, iar trupul să îi fie aruncat în foc. Sfântul a ajuns cu bucurie la locul execuției, iar în momentul în care călăul a ridicat spada, aceasta s-a topit precum ceara în foc. În fața acestei minuni, soldații prezenți l-au mărturisit pe Hristos. Sfântul i-a îndemnat să își facă datoria și a spus o ultimă rugăciune, la care i-a răspuns un glas din cer: "Slujitor credincios, dorința ta va fi acum îndeplinită, porțile cerului îți sunt deschise, cununa ta e pregătită. Vei fi de-acum înaintea adăpost deznădăjduiților, ajutor celor încercați, doctor bolnavilor și teroare demonilor". Când i-a fost tăiat capul, nu a curs sânge, ci lapte, iar măslinul uscat de care fusese legat a înverzit pe dată și a rodit din belșug. Împăratul a poruncit ca și trupul Sfântului și acel măslin să fie arse, dar după plecarea soldaților lui, credincioșii au scos din cenușă trupul neatins de foc și l-au îngropat cu mare cinste. De atunci, Moaștele Sfântului Pantelimon nu au încetat să săvârșească minuni pentru creștinii din toată lumea care i se roagă cu credință. În Italia, la biserica din Ravello, se păstrează o fiolă cu sângele Sfântului care în fiecare an, de ziua praznicului său, devine fluid și pare amestecat cu lapte.

Tropar - Glasul I. 4.

Căutare de psalt în strana Bisericii Sf. Dumitru-Postă

Din dorința de a întări strana Bisericii Sf. Dumitru, pentru o cântare din ce în ce mai frumoasă, pentru o atmosferă care să ajute mai mult rugăciunea noastră, cu gândul de a oferi un colaborator de nădejde dlui. consilier prof. Ioan Leonard Prunoiu, suntem în căutare de încă un psalt, cunoscător de tipic bisericesc, de muzică psaltică, serios, ordonat și respectuos pentru cele sfinte. Implicarea este cerută pentru slujbele de duminică și zilele de sărbătoare, precum și la evenimentele ocazionale (botez, nuntă). Cine este interesat, este rugat să vină la biserică pentru o discuție cu pr. Mihai Gojgar.

Delia Orman

Duminică, 19 iulie, ne-am propus să simțim vacanța, mai exact, la o activitate sportivă. Așadar, după un anunț făcut în prealabil pe pagina de facebook a bisericii noastre (*Revista Dimitrios*), ne-am întâlnit la locul stabilit - Parcul Carol, pentru baschet și voie bună. Ce s-a întâmplat a fost mai mult decât surprinzător: o dată ajunși în parc nu am găsit un teren liber și a trebuit să ne alăturăm unei echipe de tineri abili. Am jucat și fotbal. Aici situația a stat cu totul altfel: doamnele parohiei, unele dintre ele îmbrăcate elegant, nu au ezitat să își dea pantofii jos și să simtă iarba sub picioare. Sfârșitul acestei după-amiezi minunate ne-a găsit epuizați, discutând pe iarbă, cu un pahar de suc în mână. A fost sport, am zâmbit, ne-am cunoscut mai bine și am trăit bucuria petrecerii unor momente frumoase împreună cu alți membrii ai familiei Bisericii Sfântul Dumitru.

P.S. Echipele de baschet și fotbal caută și alți jucători. Vă așteptăm alături de noi!

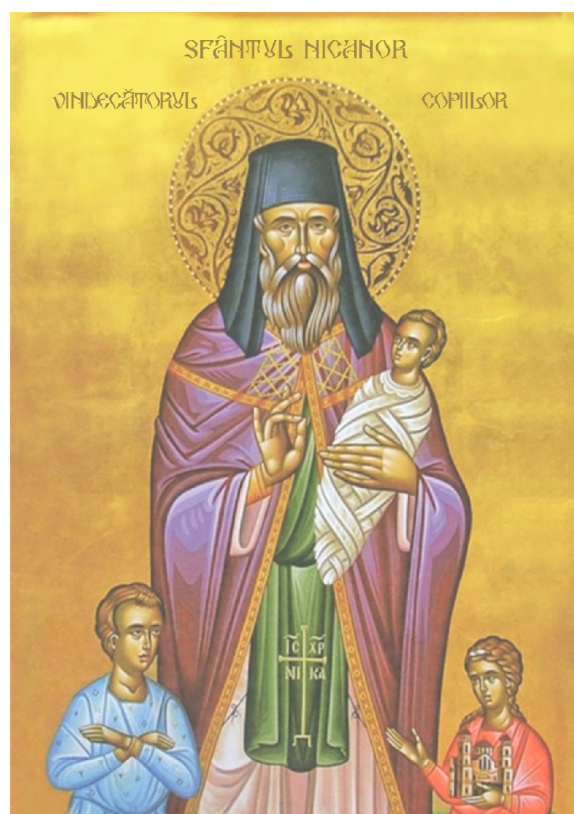
Contribuția anuală a credincioșilor Parohiei Sf. Dumitru-Postă este de 100 de lei. Persoanele cu dificultăți materiale sunt scutite. Această contribuție anuală este folosită în special pentru plata utilităților.

PRĂZNUIREA SFÂNTULUI CUVIOS NICANOR

7 august este ziua de pomenire a Sfântului Cuvios Nicanor. Pe 6 august, seara, de la ora 18, vom săvârși Vecernia și Litia, iar a doua zi, de la ora 8, Utrenia și Sfânta Liturghie.

Sfântul Nicanor este unul din sfinții foarte cunoscuți și iubiți în Grecia, mai ales în partea de nord, fiind socotit un ocrotitor al copiilor bolnavi. Așa se explică și modul în care este reprezentat în icoana alăturată.

Despre viața sfântului și pilda pe care ne-o oferă vom învăța în cele două zile de prăznuire, când sperăm să fim cât mai mulți.

**Biserica Sf. Dumitru –
Poșta
Str. Franceză Nr.1 Sector 3,
București
0727 394 631**

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.